

Martin Joensen, valevni Javnaðarflokksins í Suðurstreymoy, skrivar:

Áheitan og ávaring

Í fleiri ættarlið hava lág-inntøkufólk barst fyri bætum umstøðum og livikorum.

Herð og sterk var mót-støðan, men hvar kom hon frá?

Jú, hon kom frá teimum somu borgarligu afturhaldskreftum, ið enn sum áður í girnd síni, einki smæðast.

Men við samanhaldi og tógvum stríði eydnaðist tað kortini so við og við at bota um korini og ikki munaði tað minni, tá samanhaldið bleiv so mikið styrkt, at tað eydnaðist at fáa skert teirra politiska vald.

Nú hava vit so aftur upplivað, at teir borgarligu fingur vald, og synd er

at siga, at teir vóru seinir til at nýta tað, og langt komu teir áleiðis.

Teir lögdu eftir láginn-tøkunum og tað so eftirtrykkiliga, at tað veruliga eydnaðist teimum at innanhola tær við 30% hesi 4 árin teir hava sitið.

Teir kalla hetta fyri at hava vent gongdini í føroyskum politikki til tað betra.

Min áheitan og ávaring skal tí vera:

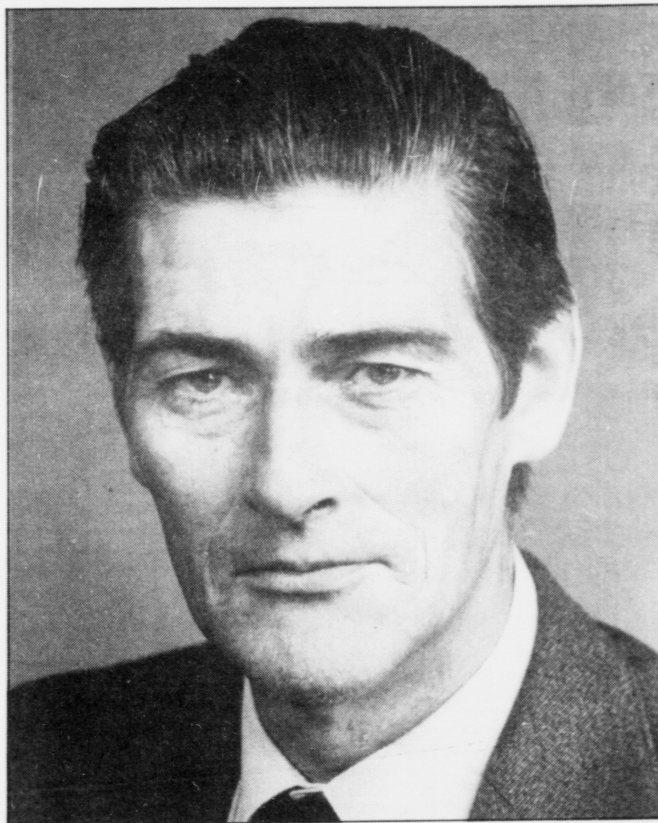
Sitið ikki heima valdagin ella enntá verri, gevið ikki teim borgarligu atkvøðu tykkara, so at teir kunnu halda fram við hesi gongd.

Tað er møguligt, at nœkur í vónloysi og líkasælu lata standa til, meðan livs-

grundarlagið verður máðað undan okkum, men vælsignaðir veljarar, vit kunnu ikki lata tað sita á okkum — yvirfyri undominum og okkara eftirkomarum annars — apatiskt at hyggja at, hvussu ein rimiligt framtíð og framtíðarvónirnar verða oyðilagdar fyri teimum.

Við eini dyggari undir-tøku fáa vit steðgað hesum ágangi og órættvísu politikki, og vil eg tí einaferð enn biðja tykkum um at seta kross tykkara við ein av okkum á lista C.

Martin Joensen

Ikki hundraðtals milliónir

Nógv fólk royna at spara sær nakrar krónur saman at hava til at taka, tá stendur vegna sjúku ella onnur viðurskifti, ið broyta inntøkumøguleikarnar. Fólkapensionistar hava eisini nógvir eftir förimuni sett pengar á bankabók at hava sum iskoyti til umvælingar av húsum o. a. Umvælingar kosta jú nógv, nógv meira enn ein fólkapensión røkkur til.

Dagpeningaskipanin er galdandi frá triðja sjúkradeigi og triggjar

mánaðir fram; tá tekur forsorgarhjálpin við. Og hon er ikki rættvís. Tann, sum hevur eina uppsparing og fer til tað almenna at biðja um forsorgarhjálp, fær ikki eitt oyra, fyrr enn teir uppsparðu pengarnir eru brúktir. Hetta má broytast sum skjótast, tí fólkapensiónin er framanundan alt ov lág, hon er ikki ferd á'jour. Harafrat hevur henda samgongan fyrst lækkað reallønina við 25% og síðan álagt pensiónistum at gjalda upp til

25% í skatti. Har er ikki nógv eftir at liva av.

Sleppa afturhaldsflokkarnir at sita við ræði í fyra ár aftrat, kunnu vit vænta, at reallønin fellur uppáttur meira, og so verður illa vordíð.

Uppsparing hjá pensiónistum og sjúkum eigur at fáa frið, tá tey søkja um forsorgarhjálp, pensiónirnar skulu setast upp, og skatturin av teimum eigur at verða lækkaður.

Vel tí Javnaðarflokkin.

Borgar Nybo

Noktið IRF at byggja við Áir

Eg fari við hesum at heita á tygum Torbjørn Poul-

sen, landsstýrismann, so leingi tygum eru lands-

stýrismaður um málum, um at nokta IRF at byrja nakað arbeiði upp á brennistøðina við Áir, áðrenn nýtt landsstýri er skipað.

Lat meg fyrst siga, at eg trúgvi ikki uppá, at tað verður nakar dálkingarskaði, um brennistøðin

verður bygd har, sum ætlað.

Men sambært blaðið, sum javnaðarflokkurin hevur sent í hvørt hús í Norðurstreymoy, so skulu teir, javnaðarflokkurin, steðga einari bygging av brennistøð norðuri við Áir, um teir fara at mynda stjórn eftir valið.

Hesir menninir, sum eru Atli Dam, fyrrverandi lögmaður, og Jákup Lindenskov, fyrrverandi

landsstýrismaður, teir eru ikki hvør sum helst.

Tá ið hesir báðir, sum ivaleyst kenna kommunalógina væl, vilja steðga einum møguligum byrjaðum arbeiði upp á brennistøðina, so haldi eg tað vera heilt burturvið, tá ið tað nú er so litil tíð eftir til teir móguliga stýra sjálvir, at núverandi landsstýrismaður í kommunalum málum letur IRF

smoyggja eina eykaútreiðslu út yvir kommunurnar, so sum teir gjørdur inni á Saltnesi.

Tygum, Torbjørn Poulsen, landsstýrismaður í kommunalum málum, eiga ikki at loyva, at fleiri milliónir av kommunalum skattapeningi verður nýttur til eitt arbeiði, sum móguliga ikki verður til nakað.

Ein bygdaráðslimur

Norðstreymoyingar — nei til fólkaflakkin

Er tað fólkaflakkin vit skulu velja? Avgjørt nei!

Nú ein dagin segði gamal maður so frá, hesin gamli er úr Norðstreymoy. Segan var henda, segd við hansara egnu orðum: »Eg vildi sleppa at sigla undir krignum. Fleiri ferðir var eg hjá reiðarafelag, ið var í hondum fólkaflaksmanna. Ikki var annað at siga, teir vóru blíðir at koma til, og segdu at eg skuldi nokk sleppa við, men eingi boð komu.

Til endan stóð so til hjá mær, at húsini skuldi seljast. Tað er nógv fyri at siga, men mangt er í neyðini nýtt, og eg var í neyð, so eg tók og sendi eina

várgrein til Dagblaðið, har eg gav á P. M. Dam og skirdi hann við øllum illum. — Tá bar til — 14 dagar eftir fekk eg skipsboð, og væl varð burtur úr, eg kom upp undan. Men ta politisku stemmu mína fingur teir ongantið, hana fingur javnaðarmenn, tað er mær ein uggi.»

Og hetta, hesin gamli segði frá er ikki eindemi — soleiðis bóru teir seg at. Og soleiðis verða teir við at bera seg at, um føroyingar geva teim atstoðir til tað.

Teir hava sloppið at roynt seg. Tann ið til árs er komin minnist, hvussu teir bóru seg at, tá teir

høvdu ein heilan banka undir hond! Tað var sum i »Ebbroð bank«.

Veljið javnaðarflokkin fyrst og fremst, ber tað ikki til, so onkran annan flokk — bara ikki skaðagripin fólkaflakkin — orðloysaflokkin, politiskt. At teir eru politiskir orðloysingar, er tað ið Óli Breckmann fæst við á danatingi besta prógv um.

Javnaðarmaður